

Така и стари, и млади — всички съ трепетно сърдце очаквали месецъ май, та да се развѣй гордо българското знаме за свобода на цѣль народъ. Въоръженитѣ момци се раздѣлили на чети, дружини съ десетници, стотници и хилядници.

Априлско възстание. — За жалость, възстанието не се дигнало презъ май, а на 20 априлий — то изпреварило съ 10 дена и побъркало на цѣлия народъ да се пригответи добре. А коя била причината да предвари възстанието съ десетъ дни?

Ето каква била работата.

Народнитѣ хора въ Панагюрско били най-сърчени и най-добре подготвени, макаръ още всички да не сж имали пушки. Главниятъ апостолъ тамъ, Георги Бенковски, много бързалъ. Той искалъ неговиятъ окръгъ пръвъ да дигне оръжжието и съ това да насърдчи другитѣ окръзи. Той повикалъ помощницитѣ си П. Воловъ и Тодоръ Каблешковъ, които най-много работили за възстанието въ Копривщица и околнитѣ села, та ги посъветвалъ да бързатъ. Освенъ това наредилъ да се свика близо до Панагюрище на едно скрито мѣсто, наречено Оборище, въ планината народно събрание, което да реши, кога да се дигне възстанието. Събранието се свикало на 13 априлъ. То заседавало до 17 сжщия дене и ноще. 400 души въоръжени юнаци съ своитѣ главатари пазели събранието да не би да бжде съгледано и нападнато отъ турцитѣ. Ядене за народнитѣ хора било сготвено въ голѣми казани. Пиене не се допускарло. Когато пристигналъ въ Оборище съ конь Бенковски, всички станали на крака, дружно го пожелавали съ думитѣ: да живѣе славния войвода Бенковски!.